

Sygn. akt V GC 202/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia (del.) Maciej Rzewuski
Protokolant:	sekr. sąd. Arkadiusz Koziół

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2020 r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. sp. k. w B.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w R.

o zwolnienie ruchomości spod egzekucji

I. zwalnia spod egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...)A. R. pod sygn. Km (...), wszczętej z wniosku wierzyciela (...) Sp. z o.o. w R. przeciwko dłużniczce A. T., następujące ruchomości:

- wypalarkę plazmową (...)
- sprężarkę serii (...), typu (...)P. C., rok produkcji 2018,

II. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 16.220,00 (szesnaście tysięcy dwieście dwadzieścia 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 5.400,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

III. nakazuje ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Olsztynie kwotę 334,34 (trzysta trzydzieści cztery 34/100) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sędzia (del.) Maciej Rzewuski

Sygn. akt V GC 202/18

UZASADNIENIE

Powódka (...) Sp. z o.o. sp. k. w B. złożyła pozew o zwolnienie od egzekucji następujących rzeczy ruchomych: wypalarki plazmowej (...) oraz sprężarki serii (...), typu (...) P. C., rok produkcji 2018, zajętych dnia 23 maja 2018 r. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...)A. R., działającego w toku postępowania egzekucyjnego w sprawie o sygn. akt Km (...), wszczętego z wniosku wierzyciela (...) Sp. z o.o. w R. przeciwko dłużnikowi A. T.. Nadto powódka wniosła o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Powódka zawarła w pozwie wnioski o zabezpieczenie dochodzonego roszczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego o sygn. akt Km (...), w części dotyczącej egzekucji wyżej opisanych wypalarki plazmowej i sprężarki – do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) A. R. w dniu 23 maja 2018 r. dokonał zajęcia ruchomości znajdujących się na nieruchomości położonej przy ul. (...) w K., w postaci wypalarki plazmowej (...) oraz sprężarki serii (...), typu (...) P. C., rok produkcji 2018. Komornik działał w celu zaspokojenia wierzytelności (...) Sp. z o.o. w R., przysługującej od dłużnika A. T., na podstawie tytułu wykonawczego w postaci ugody zawartej przed Sądem Okręgowym w Olsztynie dnia 28 marca 2018 r., sygn. akt V GC 66/18, zaopatrzonej w klauzulę wykonalności dnia 25 kwietnia 2018 r. Powódka podniosła, że zajęte przez Komornika Sądowego, wskazane wyżej ruchomości stanowią jej własność.

W odpowiedzi na pozew (...) Sp. z o.o. w R. wniosła o oddalenie powództwa w całości i obciążenie powódki kosztami procesu na jej rzecz, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew podkreślono, że roszczenie powódki jest bezpodstawne, ponieważ nie wykazała ona, aby zajęte ruchomości, których zwolnienia się domaga, stanowiły jej własność. Zajęcie ruchomości nastąpiło w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej przez dłużnika A. T.. Z odpisu (...) wynika, że stałym miejscem prowadzenia działalności gospodarczej przez dłużnika były hale produkcyjne położone przy ul. (...) w K.. Taki też był adres dłużnika do doręczeń. Oznacza to, że pod tym adresem A. T. stale wykonywała działalność gospodarczą i w tym miejscu znajdowały się ruchomości związane z wykonywaną przez nią działalnością.

Pozwana dodała, że w dacie dokonania zajęcia ruchomości, A. T. nie miała zawieszonyj działalności gospodarczej, które to zawieszenie nastąpiło dopiero w dniu 4 czerwca 2018 r., a więc po dokonaniu zajęcia przez Komornika.

Postanowieniem z dnia 28 czerwca 2018 r., V GC 202/18, Sąd Okręgowy w Olsztynie udzielił zabezpieczenia roszczenia powódki poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) A. R., sygn. akt Km (...), toczącego się na wniosek (...) Sp. z o.o. w R. przeciwko A. T., w części dotyczącej skierowania egzekucji do następujących ruchomości: wypalarki plazmowej (...), oraz sprężarki serii (...), typu (...) P. C., rok produkcji 2018 – do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Wskazane postanowienie nie zostało zaskarżone przez żadną ze stron.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. sp. k. w B. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie produkcji maszyn do obróbki metali, w szczególności wypalarek plazmowych (...), której głównym podzespołem jest agregat plazmowy.

(bezsporne)

(...) Sp. z o.o. w R. jest wierzycielem dłużnika A. T.. Ta ostatnia w okresie od 14 kwietnia 2015 r. do 4 czerwca 2018 r. prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą (...) A. T.. Działalność tę prowadziła w wynajmowanych halach produkcyjnych przy ul. (...) w K..

(bezsporne)

Ugodą sądową zawartą w dniu 28 marca 2018 r. przed Sądem Okręgowym w Olsztynie, A. T. zobowiązała się wydać (...) Sp. z o.o. w R. przecinarkę plazmową nr(...)wraz z systemem cięcia gazowego i wentylatorem odciągowym, tj. maszynę wskazaną w zamówieniu nr (...)z dnia 21 lipca 2017 r. w terminie do dnia 11 kwietnia 2018 r., a w przypadku niewykonania postanowień ugody w terminie – zobowiązała się do zapłaty na rzecz (...) Sp. z o.o. kwoty 100.072,50 złotych tytułem należności głównej i kwoty 7.919,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

(bezsporne)

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) A. R. prowadzi postępowanie egzekucyjne o sygn. akt Km (...), z wniosku wierzyciela (...) Sp. z o.o. w R. przeciwko dłużnikowi A. T., na podstawie tytułu wykonawczego w postaci

ugody zawartej przed Sądem Okręgowym w Olsztynie dnia 28 marca 2018 r., sygn. akt V GC 66/18, zaopatrzonej w klauzulę wykonalności dnia 25 kwietnia 2018 r.

(bezsporne)

W dniu 23 maja 2018 r. Komornik Sądowy dokonał zajęcia ruchomości znajdujących się w halach produkcyjnych położonych przy ul. (...) w K., w postaci wypalarki plazmowej (...) oraz sprężarki serii (...), typu (...) P. C., rok produkcji 2018.

(bezsporne)

Hale produkcyjne, na terenie których Komornik dokonał zajęcia w/w ruchomości, począwszy od 1 grudnia 2017 r. do chwili obecnej wynajmowane są przez (...) Sp. z o.o. w B..

(dowód: umowa najmu obiektu użytkowego – k. 106-110)

Zajęte przez Komornika Sądowego ruchomości w postaci wypalarki plazmowej (...) oraz sprężarki serii (...), typu (...) P. C., rok produkcji 2018, stanowią własność (...) Sp. z o.o. sp. k. w B..

(dowody: wydruki KRS, k.11-21; wydruk z (...) k.22; zawiadomienia komornicze – k.23-25; faktury VAT z załącznikami – k.26-93; oferta handlowa powódki – k.94-105; umowa najmu obiektu użytkowego – k.106-110; wezwanie do zwolnienia z egzekucji – k.111-119; notatki urzędowe – k.141-143, k.163-165; postanowienie Sądu Rejonowego w K. z dnia 12 marca 2018 r. – k.144-145; korespondencja mailowa – k.241-250; zestawienie materiałów – k.380, k.413-448; zeznania świadków: M. K. (1) – k.189v-190, M. K. (2) – k.190, A. T. – k.190v-191; zeznania przedstawiciela powódki T. M. (1) – k.221v-222; zeznania przedstawiciela pozwanej R. K. – k. 222; opinia biegłego sadowego F. G. – k.265-273; opinie uzupełniające biegłego – k.306-308, k.460-466; dokumenty z akt spraw: II Kp 28/18 Sądu Rejonowego w Kętrzynie, Km (...) Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) i V GC 66/18 Sądu Okręgowego w Olsztynie)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione.

W niniejszym postępowaniu strona powodowa domagała się zwolnienia od egzekucji komorniczej ruchomości w postaci: wypalarki plazmowej (...) oraz sprężarki serii (...), typu (...) P. C., rok produkcji 2018, zajętych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) A. R. w dniu 23 maja 2018 r. w sprawie o sygn. akt Km (...).

Podstawę prawną zgłoszonego żądania stanowił przepis art. 841 § 1 k.p.c., zgodnie z którym osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa.

Na wstępie należy zaznaczyć, że powódka zachowała wskazany w art. 841 § 3 k.p.c. termin do wystąpienia z powództwem. Zajęcie egzekucyjne wynika bowiem z zawiadomienia z dnia 23 maja 2018 r., które zostało doręczone powódce w dniu 28 maja 2018 r. (k. 19 akt komorniczych Km (...)), a powództwo zostało wniesione w dniu 21 czerwca 2018 r., co potwierdza data nadania przesyłki w urzędzie pocztowym.

Ponieważ dłużnik egzekwowany w toku postępowania egzekucyjnego nie zaprzeczył prawu powódki do ruchomości objętych żądaniem pozwu, słuszne było skierowanie niniejszego powództwa jedynie przeciwko wierzycielowi egzekwującemu.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zaofiarowane przez obie strony, a przede wszystkim przez stronę powodową, których prawdziwości nie kwestionowano, jak i na podstawie osobowych źródeł dowodowych w postaci zeznań świadków i przesłuchania przedstawicieli obu stron.

Wobec konieczności zasięgnięcia wiedzy specjalnej Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu **maszynoznawstwa, wyceny i oceny maszyn**. Opinia ta miała na celu ustalenie, czy części wskazane przez powódkę na fakturach dołączonych do akt sprawy wchodzą w skład maszyn zajętych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w(...)w dniu 23 maja 2018 r., tj. spornych wypalarki plazmowej i sprężarki, a jeśli tak, to które oraz ustalenia numerów fabrycznych podzespołów zajętej maszyny.

W ocenie Sądu, sporządzone w sprawie opinie (tak główna, jak i uzupełniające) były jasne, logiczne i spójne oraz udzielały odpowiedzi na zasadnicze kwestie wymagające wiadomości specjalnych. Sąd podzielił wnioski biegłego i przyjął je za własne. Wprawdzie pozwana dwukrotnie zgłaszała zastrzeżenia do opinii pisemnej biegłego sądowego, to jednak Sąd Okręgowy z przyczyn opisanych w dalszej części uzasadnienia, uwag tych nie podzielił.

Oś sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia, kto jest właścicielem zajętych przez Komornika Sądowego ruchomości objętych żądaniem pozwu.

Pozwana stała na stanowisku, że zajęcie egzekucyjne nie narusza praw powódki, gdyż sporne maszyny stanowiły wyłączną własność dłużnika egzekwowanego, tj. A. T.. Okoliczność tę wywodziła z faktu, że ruchomości zostały zajęte w halach produkcyjnych, wynajmowanych przez dłużnika, w których prowadził on działalność gospodarczą.

W tym miejscu od razu należy zaznaczyć, że twierdzenie pozwanej jest błędne, albowiem z treści umowy najmu obiektu użytkowego (k. 106-110) wynika wprost, że hale produkcyjne, w chwili zajęcia komorniczego, wynajmowane były (począwszy od 1 grudnia 2017 r., na czas nieokreślony) przez (...) Sp. z o.o. w B., a nie przez A. T..

Poza tym, tezom pozwanej zredagowanym w odpowiedzi na pozew stanowczo zaprzeczyła powódka, która celem wykazania przymiotu własności zajętych urządzeń, zaoferowała konkretne dokumenty (w tym zwłaszcza dołączone do pozwu faktury VAT), zawnioskowała świadków oraz przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego.

Poczynając od ostatniego z wymienionych dowodów, zważyć należy, że z **opinii pisemnej biegłego sądowego F. G. wynika wyraźnie, że materiały i części wskazane w przedłożonych przez powódkę (i nabyte przez nią), wchodzą w skład maszyn zajętych przez Komornika Sądowego** w sprawie o sygn. akt Km (...) (vide: k. 272).

W piśmie procesowym z dnia 25 stycznia 2019 r. pozwana wniosła o uzupełnienie wskazanej opinii poprzez podanie przez biegłego, które z części wskazanych przez powódkę w dołączonych do akt sprawy fakturach VAT zostały zużyte do budowy wypalarki plazmowej stanowiącej przedmiot postępowania, wraz z podaniem elementów identyfikujących, a które z nich mogły zostać zużyte do budowy którejkolwiek z pozostałych maszyn należących do powódki oraz ustalenia numerów fabrycznych podzespołów zajętego urządzenia (vide: k. 291-293).

W opinii uzupełniającej z dnia 25 marca 2019 r. biegły sądowy podtrzymał swoje pierwotne stanowisko w całości. Wskazał, że do wyprodukowania zajętej przez Komornika wypalarki plazmowej użyto sprężarki, której dane są zgodne z dokumentami zebranymi w aktach sprawy sądowej oraz innego źródła, którego dane identyfikacyjne również są zgodne z dokumentacją przedłożoną przez powódkę. Biegły zaznaczył, że w budowie maszyn każdy producent stosuje własny sposób numeracji wyrobów, niekiedy podając kolejny numer, innym razem w numerze zawarte są jakieś informacje o wyrobie. W ocenie biegłego, jest to jednak bez znaczenia, bo numer seryjny jest tym samym, co numer fabryczny. Firma (...) w oświadczeniu wyraźnie zaś wskazała, że sprężarka zastosowana w zajętej wypalarkie plazmowej posiada cechy identyfikacyjne. Wobec powyższego chybiony jest zarzut pozwanej, że biegły nie dostrzegł, że wskazany przez niego numer seryjny sprężarki serii (...), wcale nie musi być numerem indywidualnym urządzenia pozwalającym na bezsporną identyfikację (vide: k. 306-308).

W kolejnym piśmie procesowym – z dnia 9 kwietnia 2019 r., pozwana wniosła o wezwanie biegłego na termin rozprawy celem złożenia ustnej opinii uzupełniającej i udzielenia odpowiedzi na pytanie: jakimi kryteriami kierował się biegły uznając, że maszyna stanowiąca przedmiot procesu zbudowana została z materiałów dostarczonych przez powódkę? W ramach zgłoszonych zastrzeżeń pozwana wniosła także o porównanie danych dotyczących wydajności i ciśnienia

robotniczej sprężarki, która, zdaniem powódki, miała być użyta w zajętej wypalarni, z danymi technicznymi samej sprężarki.

W drugiej uzupełniającej opinii pisemnej z dnia 2 września 2019 r., sporządzonej po złożeniu przez powódkę zestawienia materiałów (wymienionych w fakturach załączonych do pozwu) potrzebnych do wyprodukowania zajętej przez Komornika wypalarki, biegły sądowy stwierdził, że materiały wyspecyfikowane w przedłożonych przez powódkę fakturach zakupu, zawartych w aktach sprawy, częściowo wchodzi w skład wypalarki plazmowej, będącej przedmiotem sporu sądowego (vide: k. 460-462).

Druga opinia uzupełniająca, mimo określonego profesjonalnym pełnomocnikom procesowym stron terminu na składanie zastrzeżeń pisemnych, nie została zakwestionowana przez żadną ze stron. Nie złożono też wniosku o sporządzenie opinii uzupełniającej ani nie zawnioskowano o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego.

Sąd Okręgowy uznał opinie pisemne biegłego sądowego (tak główną, jak i uzupełniającą) za wiarygodne, albowiem są one jasne i przekonująco wyjaśniają okoliczności, na jakie dowód ten został przeprowadzony. Fachowość biegłego nie budziła przy tym wątpliwości ani stron, ani tut. Sądu.

Oceny tej w żadnym razie nie zmienia załączona przez pozwaną do zastrzeżeń pisemnych do opinii biegłego sądowego „opinia prywatna” z dnia 5 marca 2019 r. Po pierwsze należy zaznaczyć, że dokument ten nie został przez nikogo podpisany, a jedynie z adnotacji poczynionej na jego pierwszej stronie można domniemywać, że jej autorem jest niejaki T. M. (2) zamieszkały w Z.. Po drugie, z dokumentu tego nie wynika, jakimi materiałami dysponowała osoba sporządzająca „ekspertyzę”. Już z tego względu brak jest możliwości weryfikacji wniosku końcowego zredagowanego w tym dokumencie, a sprowadzającego się do stwierdzenia, że „przedstawiona faktura na zakup kompresora (...)nie dotyczy spornej sprężarki, gdyż są to inne urządzenia”. Po trzecie, konkluzja, że „nie wiadomo dlaczego sporna wypalarka plazmowa nie została sprzedana, a znajduje się na terenie zakładu (...)”, jest co najmniej niezrozumiała i zdecydowanie wykraczająca poza zakres prywatnego zlecenia. Z powyższych względów nie wytrzymuje ona krytyki z opinią pisemną biegłego sądowego sporządzoną na potrzeby niniejszego procesu.

Co więcej, należy podkreślić, że z zeznań większości przesłuchanych w sprawie świadków, w tym dłużnika egzekwowanego, wynika wprost, że właścicielem zajętych przez Komornika Sądowego maszyn, objętych żądaniem powództwa przeciwegzekucyjnego, jest właśnie powódka. Tytułem przykładu należy wskazać, że:

- świadek M. K. (1) będący pracownikiem powódki, zeznał, że jego „firma zamawiała ten kompresor, stał na te urządzenia, także źródło mocy, tj. urządzenie, które tnie. Ja zamawiałem to osobiście z firm, z którymi współpracuje. My to wysyłałiśmy do K. żeby takie urządzenie zbudować (...). To urządzenie zajęte przez Komornika ma kompresor i źródło mocy (...), ja osobiście te urządzenia zamawiałem i tak samo jak stał” (k. 189v);
- świadek M. K. (2) zeznał, że „wszystkie części do wykonania urządzeń w postaci wypalarki zostały zakupione przez (...) lub pośrednio przez firmę (...) (...). Na wypalarkę składa się stół, źródło i kompresor. Faktury na źródło z tej wyparki były z firmy (...), stał kupiona była z firmy (...), głównym naszym dostawcą stali jest firma (...), a kompresor był zakupiony z firmy (...). Te maszyny były wykonywane w K.” (k. 190);
- świadek A. T. zeznała, że „ta wypalarka i cały sprzęt, który znajduje się na tych dwóch halach jest własnością firmy (...), tak jak wszystko co jest na tamtych dwóch halach (...). To (...) miał klienta, miał specyfikację maszyny, którą trzeba zbudować, my mówiliśmy jakie części zostały dostarczone i budowaliśmy maszynę (...). To była wykonywana usługa montażu części” (k. 190-190v);
- świadek T. M. (1) zeznał, że „w pełni ta maszyna jest własnością (...) (...) jest to w 100% mój produkt, czyli stał, z droższych elementów jest źródło, wszystko jest zakupione przez naszą firmę i to jest nasza własność” (k. 221v).

Sąd dał wiarę zeznaniom wyżej wymienionych świadków, albowiem są one logiczne i spójne w całej rozciągłości. Trudno też przyjąć, aby osoby pouczone o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, zdecydowały

się na złożenie ich w sposób tendencyjny i niezgodny z rzeczywistym stanem rzeczy. Nadto zeznania wymienionych korespondują z fakturami załączonymi do pozwu i pisemnym zestawieniem materiałów zużytych do wyprodukowania zajętego urządzenia, złożonymi przez powódkę w toku postępowania, które również uznano za wiarygodne.

Z opisanych osobowych i rzeczowych środków dowodowych wynika w sposób jednoznaczny, że właścicielem wyparki plazmowej i sprężarki zajętych przez Komornika Sądowego w toku postępowania egzekucyjnego Km (...), jest powódka. Maszyny te zostały bowiem wyprodukowane z elementów i części zakupionych przez powódkę, a przekazanych A. T. jedynie do montażu.

Zapatorywanie to koresponduje również z policyjną notatką urzędową z rozpytania A. T. z dnia 3 stycznia 2017 r., z treści której wynika wprost, że wymieniona podała, że nawiązała ścisłą współpracę z firmą (...) Sp. z o. o. w B., i że zgodnie z umową została podwykonawcą (...), robiła maszyny, które spółka (...) miała sprzedawać pod swoim szyldem (k. 141). Tożsamej treści oświadczenie złożył T. M. (3), stwierdzając w ramach rozpytania przez policję w dniu 4 stycznia 2017 r., że (...) ma robić maszyny, które firma (...) będzie firmować swoją nazwą” (vide: k. 143).

Powyższej konstatacji w żadnym razie nie zmienia fakt, że wskazane wyżej ruchomości zostały zajęte w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej przez dłużnika strony pozwanej. Okoliczność ta mogłaby co najwyżej być traktowana jako domniemanie faktyczne, mające potwierdzać racje pozwanego, jakkolwiek w okolicznościach badanej sprawy z pewnością zostało one obalone nie tylko zeznaniami świadków przesłuchanych w toku procesu i dokumentacją złożoną przez powódkę, ale również opinią biegłego sądowego.

Oceny Sądu Okręgowego w opisywanym zakresie nie zmieniają zeznania świadka S. G., które w większości dotyczą jedynie sfery odczuć wymienionego w zakresie postrzegania zachowania pracowników A. T., którzy na pytanie o możliwość kupna maszyny znajdującej się na terenie hal produkcyjnych, „nie powiedzieli, że to jest np. niemożliwe, tylko że nie ma szefowej, ale nawiążą z nią kontakt”. Sąd Okręgowy nie podziela przypuszczeń wymienionego świadka co to tego, że zachowanie to świadczyło o tym, że „maszyna ta była do sprzedania przez Panią T.” (vide: k. 191).

Również zeznania przedstawiciela pozwanej R. K. (k. 223) nie wniosły do sprawy nic istotnego, albowiem dotyczyły one przede wszystkim umowy wiążącej pozwaną z A. T. i roszczeń kierowanych przez tą pierwszą względem dłużnika.

Li tylko na marginesie należy zważyć, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy nie znajduje zastosowania regulacja art. 192 k.c., albowiem unormowanie to może mieć miejsce wyłącznie w sytuacji bezumownej, nie zaś w przypadku, gdy wytworzenie nowej rzeczy następuje w wykonaniu umowy, co miało miejsce w analizowanym stanie faktycznym. Dodatkowo z materiału dowodowego zebranego w sprawie bynajmniej nie wynika, aby in casu miała zostać spełniona ustawowa przesłanka z art. 192 k.c., tj. by wartość nakładu pracy A. T. była większa od wartości materiałów zakupionych i dostarczonych jej przez powódkę.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uwzględnił powództwo w całości.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c. Z uwagi na fakt, że pozwana przegrała sprawę w całości, obowiązana jest zwrócić powódce na jej żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W niniejszej sprawie powódka poniosła koszty obejmujące: opłatę sądową od pozwu w kwocie 8.303 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w kwocie 5.400 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz zaliczki na wydatki w łącznej kwocie 2.500 zł, czyli w sumie 16.220 zł.

Z uwagi na fakt, że w toku postępowania powstały wydatki związane z koniecznością przeprowadzenia dowodu z zeznań świadka i dopuszczenia dowodu z opinii biegłego sądowego, a należności z tego tytułu zostały tymczasowo wypłacone ze środków Skarbu Państwa, w punkcie III wyroku, na podstawie art. 113 u.k.s.c. w zw. z art. 98 k.p.c. Sąd orzekł o ściągnięciu od pozwanej jako strony przegrywającej sprawę kwoty 334,34 zł tytułem tych kosztów.

Sędzia (del.) Maciej Rzewuski